

ลีทวนฮี vs สตีฟ จ๊อบส์

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาผมมีข่าวใหญ่ คือ นายลีทวนฮี ประมุขของซัมซุง หัวใจวาย ต้องเข้าโรงพยาบาลโดยด่วน นอกจากป่วยด้วยโรคนี้แล้ว ก่อนหน้านี้ยังป่วยด้วยโรคมะเร็งปอดและปอดบวม โดยมีการคาดหมายว่าบุตรชายคนเดียว คือ นายลีเจของ ซึ่งปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองประธานกรรมการ จะดำรงตำแหน่งประมุขคนต่อไป

ข่าวข้างต้นก่อให้เกิดความกังวลว่าจะกระทบผลประโยชน์ของซัมซุงเช่นเดียวกันการเสียชีวิตของจ๊อบส์ ได้ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของแอปเปิ้ล ทำให้ระยะหลังไม่รุ่งเรื่องเหมือนกับในอดีต พร้อมกับมีการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการบริหารจัดการในแง่มุมต่างๆ ระหว่าง 2 คนนี้

ความสำเร็จ ทั้ง 2 คนประสบความสำเร็จอย่างท่วมท้นพอๆ กัน โดยกรณีของนายจ๊อบส์เป็นผู้ร่วมก่อตั้งบริษัทแอปเปิ้ล เป็นผู้สร้างนวัตกรรมทั้งเครื่องคอมพิวเตอร์แมคอินทอช ไอพอด ไอโฟน ไอแพด ฯลฯ สร้างความยิ่งใหญ่ให้กับบริษัทแอปเปิ้ลกลายเป็นบริษัทแนวหน้าของโลก

ขณะที่นายลีทวนฮีก็สำเร็จอย่างมากเช่นเดียวกัน เดิมเมื่อ 25 ปีก่อน ซัมซุงเป็นมวยรองบ่อน เป็นบริษัทชั้น 2 ผลิตสินค้าลอกเลียนแบบบริษัทชั้นแนวหน้าจะเป็นบริษัทญี่ปุ่น เช่น โซนี่ พานาโซนิค โตชิบา ซาร์ป ฮิตาชิ ฯลฯ โดยสินค้าญี่ปุ่นโชว์หน้าร้าน ขณะที่สินค้าซัมซุงต้องโชว์หลังร้านในมุมสินค้าราคาประหยัด แต่ซัมซุงสามารถพัฒนาเทคโนโลยีและยกระดับตนเองเป็นผลสำเร็จจนกลายเป็นบริษัทแนวหน้าของโลกเช่นเดียวกัน โดยปัจจุบันบริษัทซัมซุงเพียงบริษัทเดียว มีกำไรมากกว่ากำไรของบริษัทอิเล็กทรอนิกส์ญี่ปุ่นทุกบริษัทรวมกัน

วิสัยทัศน์ ทั้ง 2 คน ต่างมีวิสัยทัศน์ก้าวไกลเหมือนกัน อันนำไปสู่นวัตกรรมใหม่ๆ สิ่งที่แตกต่างกันเล็กน้อย คือ นายลีทวนฮี จะเก่งในด้านเทคโนโลยีอย่างมาก เป็นหนอนหนังสือติดตามแนวโน้มเทคโนโลยีใหม่ๆ สำหรับงานอดิเรก จะชื่นชอบที่จะรื้อสิ่งอุปกรณ์ไฮเทคต่างๆ เช่น รถยนต์ เครื่องเสียง โทรศัพทมือถือ ฯลฯ ออกมา แล้วประกอบเข้าตามเดิม จากบุคลิกลักษณะข้างต้น ทำให้ซัมซุงได้กลายเป็นผู้นำเทคโนโลยีในด้านต่างๆ มากมาย

ขณะที่นายจ๊อบส์จะเก่งในด้านการตลาด มีสัญชาตญาณในการวิเคราะห์เกี่ยวกับความต้องการของผู้บริโภค ยิ่งไปกว่านั้น ยังเป็นอัจฉริยะในด้านความคิดสร้างสรรค์และการออกแบบ โดยการนำเทคโนโลยีที่มีอยู่แล้วของบริษัทอื่นๆ มาสร้างนวัตกรรมเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่ยอดเยี่ยม

รูปแบบการบริหารจัดการ ทั้ง 2 คนแตกต่างกันมาก ขณะที่นายจ๊อบส์จะเข้าไปล้วงลูกถึงรายละเอียดการออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อให้ความสมบูรณ์แบบยอดสูงสุด แต่ก็มีข้อเสียอยู่บ้าง คือ เป็นคนก้าวร้าว จุกจิกจู้จี้ ชอบบังคับให้พนักงานทำงานหามรุ่งหามค่ำ บางคนจึงไม่ชอบทำงานด้วย

แต่นายลีทวนฮีกลับตรงกันข้าม จะทำงานแบบสบายๆ โดยชอบอยู่กับบ้าน ไม่ค่อยเดินทางมาทำงานที่บริษัทด้วยซ้ำ มองในภาพรวมเกี่ยวกับยุทธศาสตร์เท่านั้น ปล่อยให้วางในรายละเอียดในผู้บริหารรับผิดชอบ จะเน้นเสาะหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเป็นผู้บริหาร จากนั้นจะมอบความไว้วางใจและมอบอำนาจแก่ผู้บริหารอย่างมาก ไม่จู้จี้ในรายละเอียดเรื่องเล็กๆ น้อยๆ

การโฆษณาประชาสัมพันธ์ ขณะที่นายจ้อปส์เก่งในด้านประชาสัมพันธ์และพูดจาคล่องแคล่วเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะความสามารถในการขึ้นเวทีเพื่อพูดจาหวานล่อมนำเสนอผลิตภัณฑ์ต่างๆ อย่างน่าสนใจ ทำให้ผู้ชมผู้ฟังสนใจซื้อสินค้าของแอปเปิ้ล ดังนั้น จึงเปรียบเสมือนกับเป็นแบรนด์ของบริษัทแอปเปิ้ล

ขณะที่นายลีทูนฮิมบุคลิกตรงกันข้าม เป็นคนเก็บตัวเงียบ ไม่เข้าสังคม ไม่ชอบเป็นข่าว ไม่ชอบให้สัมภาษณ์ สื่อมวลชน ทำให้บุคคลนอกวงการแทบจะไม่มีใครรู้จัก

การตัดสินใจ ทั้ง 2 คน มีบุคลิกลักษณะคล้ายคลึงกัน มีลักษณะเป็นผู้ประกอบการใหม่แบบ Entrepreneur มีความมั่นใจในตนเองสูง กล้าได้กล้าเสีย และตัดสินใจรวดเร็วในการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แม้ว่าจะเสี่ยงสูงว่าจะประสบกับความล้มเหลวก็ตาม นับว่าแตกต่างจากบริษัทคู่แข่งที่มีรูปแบบการบริหารจัดการแบบ Bureaucrat ที่มีขั้นตอนจำนวนมาก แม้จะเป็นการตัดสินใจรอบคอบกว่า แต่ล่าช้ากว่าคู่แข่ง ทำให้ทั้งแอปเปิ้ลและซัมซุงสร้างนวัตกรรมใหม่นำหน้าหลายช่วงตัว

บทความตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ วันที่ 20 พฤษภาคม 2557